

MAGYARORSZÁG URALKODÓI

AHOGY AZ ORSZÁG MÚLTJÁÉRT NINCS MIÉRT SZÉGYENKEZNI
AZ UTÓKORNAK, ÚGY NEM KELL SZÉGYELLNI KIRÁLYAINKAT SEM.

NEM VOLTAK ŐK SEM RÁTERMETTEBBEK,
SEM ALKALMATLANABBAK, MINT MÁS KIRÁLYI HÁZAK TAGJAI,
ÉS JÓ NÉHÁNY JELENTÉKENY ÁLLAMFÉRFIT ADTAK
A TÖRTÉNELEMNEK.

E kötet nem a nemzeti hovatartozást, hanem a teljesítményt értékeli – hiszen a legjobbakat nem a vér szerinti identitás, hanem az uralkodói hivatástudat, a rájuk bízott alattvalókért és országért érzett felelősség vezérelte. A hagyományos felfogással némiképp ellentétben, ezért egy képzeletbeli uralkodói panteonban helyet foglaló királyaink a Hősök terén látható szoborcsoport alakjaival nem teljességgel esnének egybe. Igazságosabb lenne egy monumentálisabb virtuális oszlopcsarnok felállítása, amelyben helyet kellene még kapnia Zsigmondnak, vagy legalább egy (Habsburg) Ferdinándnak is, hogy Mária Teréziát, vagy fiát, II. Józsefet ne is említsük. Különös események, tragikus sorsok, kalandos történetek elevenednek meg e könyv lapjain. Mit várjunk például attól a királytól, aki egy csobolyóba rejti a koronát, és még el is hagyja lovaglás közben? De az sem számított jó ómennek, ha a trónszék az uralkodóra dőlt, vagy ha sebeibe mérget dörzsöltek. Kinek a szemét égették ki, kinek ólmot öntöttek a fülébe, ki maga rántotta ki lábából a nyílveesszót. Volt zsidó vallású, pogány és kalapos uralkodónk, akadt köztük tehetséges zenész, megszállott alkimista, vaskalapos bürokrata, nyárspolgár a császári köntösben, és tán még egy zabigyerek is. Mind magyar király volt. E kötet emléküek előtt tiszteleg – harag és részrehajlás nélkül.

ISBN 963-9252-60-3

9 789639 252608

www.pannonica.hu